Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

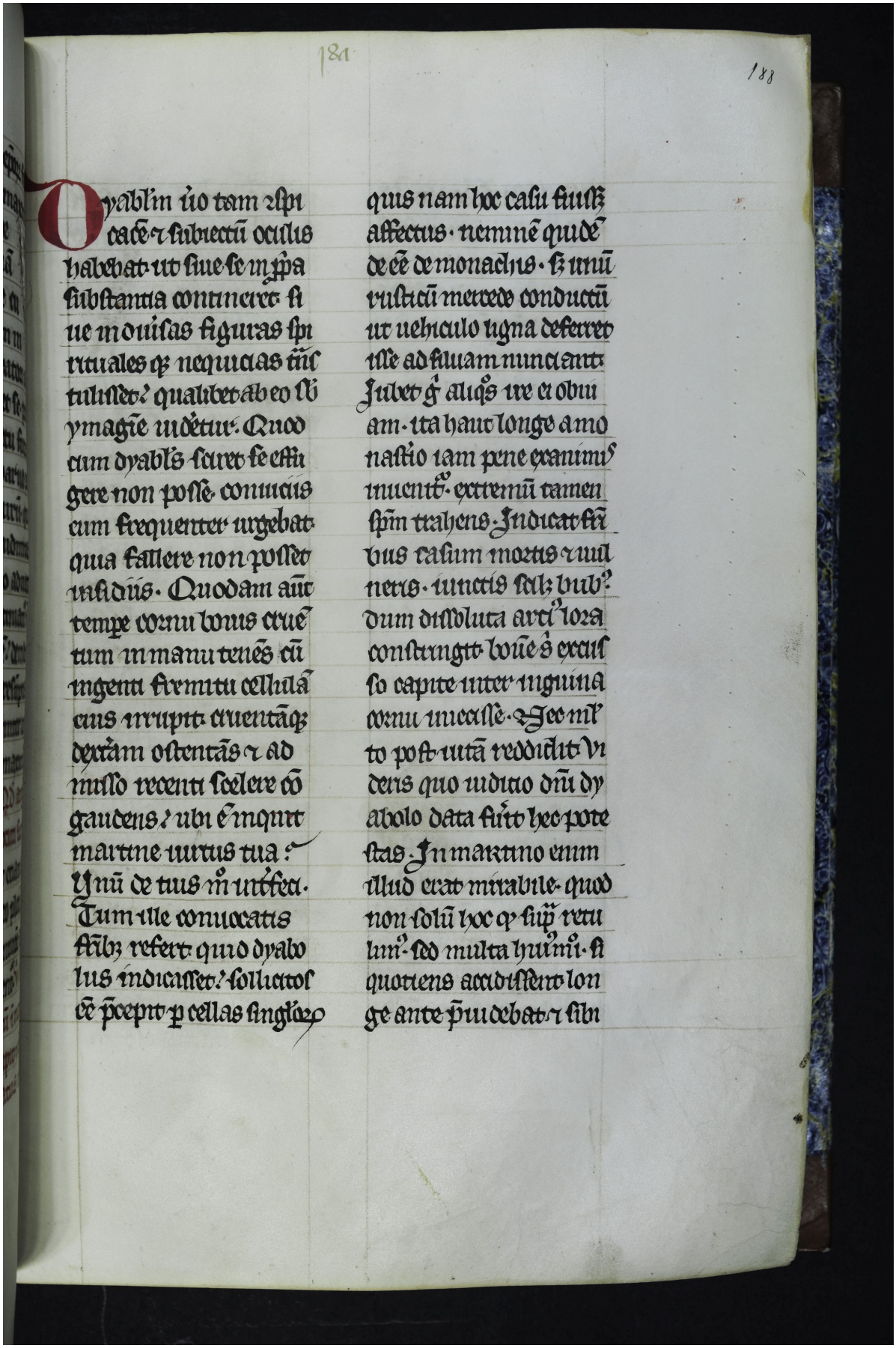

Dyabl'm uno tam aspi
cacē ⁊ subiectū oculis
habebat ut siue se m̄ ꝓpa
substantia continaret si
ue m diuisas figuras spi
rituales q̄ nequicias ēnū
tiuisset? qualibet ab eo sū
ymagīe uidētur. Quod
cum dyabl's scuret se effu
gere non posse conuicās
cum frequenter urgebat
quia fallere non posset
uisdūs. Quodam aūt
tempe cornu bouis cruē
tum in manu tenēs cū
ingenti fremitu cellulā
eius irrupit cruentāq;
dexterā ostentās ⁊ ad
multo recenti scelere cō
gaudens? ubi ē inquit
martine uirtus tua?
Ynū de tuis m̄ uitofea.
Tum ille conuocatis
fratribus refert quod dyabo
lus indicasset? sollicitos
ē pcepit p cellas singlōs
quis nam hoc casu fuisset
affectus. nemīnē quidē
de eē de monachis. sz unū
rusticū mercede conductū
ut uehiculo ligna deferret
isse ad fluuam nunciauit
Jubet ḡ aliqs ire ei obui
am. ita haut longe a mo
nasterio iam pene exanimū
inuenit. extremū tamen
spīm trahens. Indicat fra
tribus casum mortis ⁊ uul
neris. iunctis scilz lumbis
dum dissoluta arcū lora
constringit bouē s̄ excus
so capite inter inguina
cornu incassē. Hec mi
to post uitā reddidit Vi
deris quo iudicio dñū dy
abolo data fuit hec pote
stas. In martino enim
illud erat mirabile. quod
non solū hoc q̄ sup̄ retu
lim̄. sed multa hui m̄i. si
quotiens accidisset lon
ge ante p̄uidebat ⁊ sibi